

Un bon ruixat d'aigua rebé, divendres quinze d'agost, el nucli principal d'estudiants i professors de la Universitat Catalana d'Estiu quan hi arribaven en cotxes o autobusos, principalment des de València i Barcelona.

L'oratge es convertí, doncs, en el protagonista de la primera nit al peu del Canigó dels cinc-cents assistents inscrits en la UCE el primer cap de setmana. L'oratge i el muscat fresc que es repartí, entre vivíssimes mostres de complaença, als novinguts.

Les classes començaven al matí següent i, després del ritual de recollida de mantes, llençols, tiquets i adjudicació de llits, discretament tothom es retirà a descansar. Els valencians, en aquesta ocasió, no armaren ni xerino-la ni gresca la primera nit —tradicció practicada des de temps immemorial—, detall que, segurament, agraï-

S'INAUGURÀ LA UNIVERSITAT
CATALANA D'ESTIU

Prada, de nou

Dissabte passat, a les dotze del migdia, s'inaugurava a Prada de Conflent la divuitena edició de la Universitat Catalana d'Estiu. La segona en l'era Max Cahner, com a president del Patronat que la fa possible.

Vicent Partal

tàtil de Catalunya Ràdio-Ràdio Nacional de Catalunya, i **Josep Guia** hagué de mudar-se a una aula més gran, a la vista dels seixanta alumnes que hi feren cap a la seua secció. El primer dia cadascú feia allò que podia.

I a les dotze en punt del migdia, la inauguració. Després de les quatre primeres hores de classe, al gimnàs situat a la dreta del pavelló principal unes quatre-centes persones s'aplegaren per rebre la salutació de benvinguda a la Universitat. Rere una taula copada per micròfons de totes les emissores de ràdio i televisió hagudes i per haver-hi es situaren el president de la UCE, **Max Cahner**, el batle de Prada i president del Consell Regional dels Pirineus Orientals, **Guy Mallet**, i distintes representacions oficials de diversos estaments de la Catalunya del Nord.

De la Catalunya d'avall, amb rang

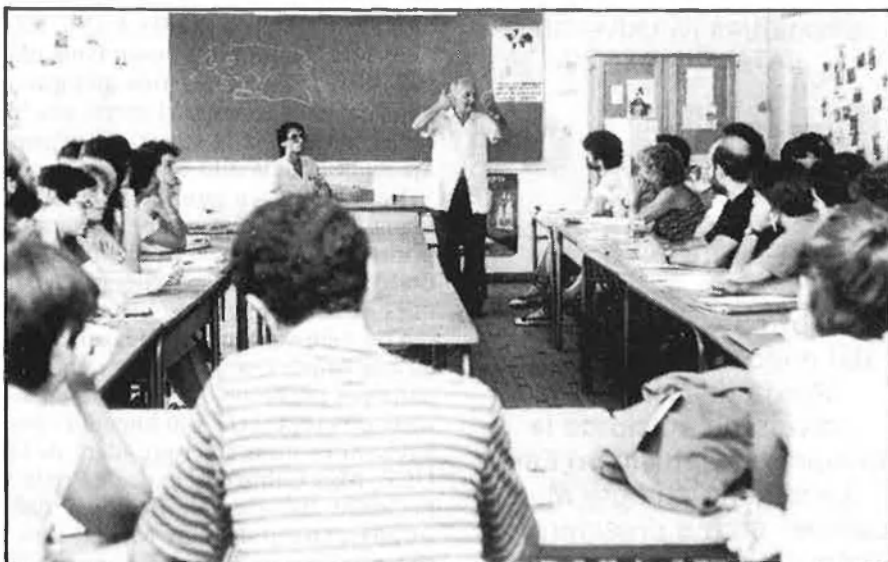
Max Cahner, president de la UCE, i Maria Aurèlia Capmany, cara a cara.

ren a bastament els més reticents i dormilegs de la ciutadella universitària catalana.

I al matí, a peu d'obra, a les nou en punt. Les aules del Liceu Renouviere, seu tradicional de la UCE, s'ompliren amb la rapidesa habitual. Les distintes seccions, com sempre, reberen una aflluència d'alumnes desnivellada. A Prada hi ha seccions estel·lars i seccions quasi privades. I, per a sorpresa

d'alguns, no ho són en funció dels noms que hi prenen part. L'anunci ressonant de l'aparició de **Josep Benet** per tal d'inaugurar el curs sobre la Guerra del 36 als Països Catalans no motivà l'allau previst d'alumnes, i l'ex-senador més votat de Catalunya es conforma amb la vintena. **Rafa Vallbona**, cap del Taller de Ràdio, veié, en canvi, una quarantena d'aspirants a locutors envaint la botiga por-

oficial, només la regidora de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, **Maria Aurèlia Capmany**. Dues absències comentades: no hi havia cap representant de la Generalitat de Catalunya i corrien notícies sobre un cert boicot per part de membres del PSOE, com **Joan Reventós** o **Vicent Soler**, que, en principi, tenien prevista l'assistència. La figura de **Maria Aurèlia Capmany** compensava una mica la segona ab-

Una assistència, enguany, més nombrosa.

DOMÈNEC UMBERT

Mallet, president de l'equivalent a la Diputació provincial dels Pirineus Orientals, dedicà unes paraules a cadascú amb un acuradíssim i eficaç estil. Fèu esment especial a la presència del batle de Prada en els anys en què començà la UCE, **Lluís Monestir**. Demanà respecte a Prada i el Conflent, recordà les seues paraules a Mallorca durant la inauguració del Congrés Internacional de la Llengua Catalana i amb un divertit «Acosteu, acosteu i mengeu», deixà pas al vi d'honor que oferia precisament l'ajuntament de la Vila.

Ni **Enric Casassas**, president del Patronat de la Universitat, ni els membres del Patronat assistiren com a autoritats a l'acte. L'organització explicà al respecte que el Patronat no és constituït com a tal a Prada d'una manera especial.

El moscatell i els pastissos, doncs, clogueren la cerimònia i possibilitaren la primera trobada informal de la majoria dels assistents a la Universitat.

Josep Benet no parava d'encaixar mans, i pràcticament no pogué fer-se amb un got. Al final, feu rotlle amb la senyora que representava l'ajuntament de Barcelona, **Maria Aurèlia**

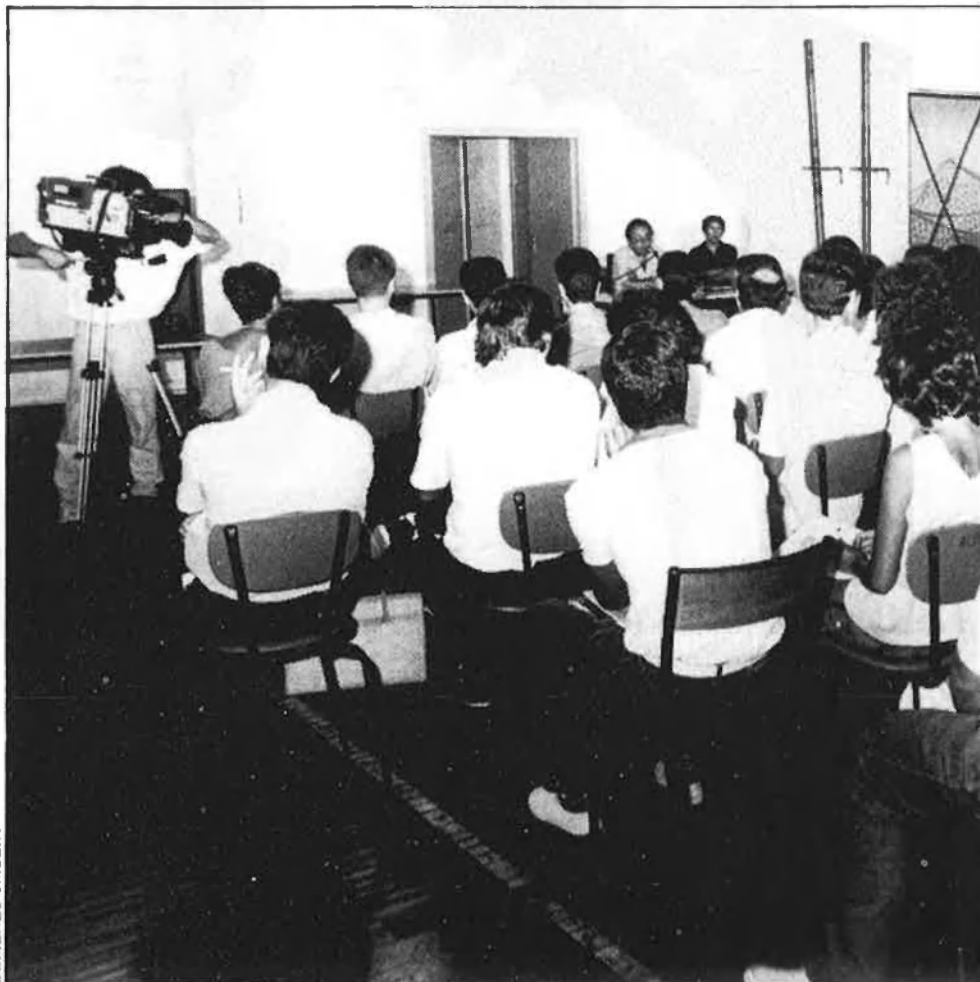
sència, i la presència segura de consellers de la Generalitat al llarg del desenvolupament de la UCE compensava la primera.

Obrí el torn d'intervencions **Llorenç Planes**, dels Amics de la Universitat Catalana d'Estiu, que realitzà un llarg parlament de benvinguda, advertència i situació, adreçat en la seua intenció particularment als arribats de la banda de baix dels Pirineus. Planes defensà la importància que la UCE continue realitzant les seues activitats a la Catalunya del Nord i parlà de bones relacions amb el liceu i la vila de Prada.

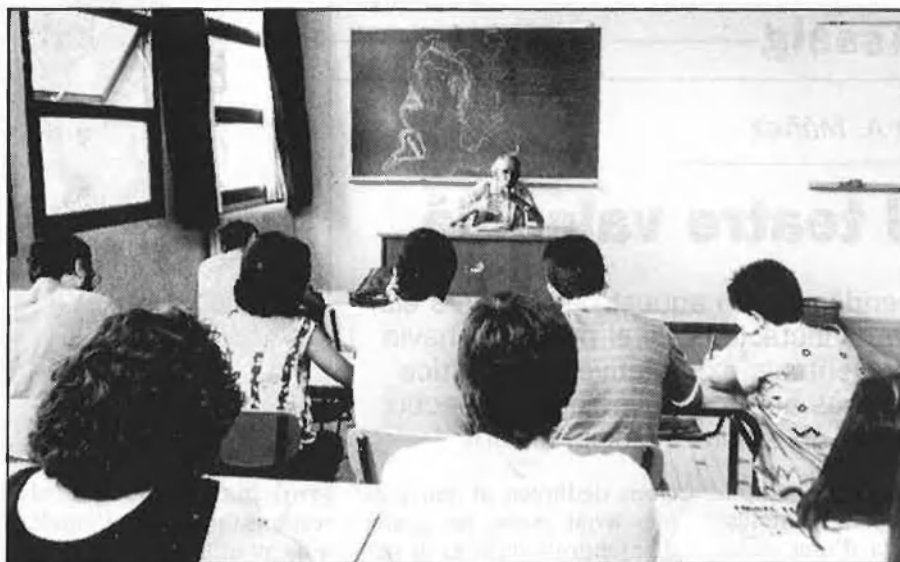
Immediatament després, prengué la paraula amb un «Déu-vos-guard» el president de la Universitat i ex-conseller de cultura de la Generalitat, **Max Cahner**. Cahner, que vestia discretament una camisa blanca i pantalons blau fosc, saluda en primer lloc **Guy Mallet** i agrai a ell i al Consell General l'ajust cedit perquè les tasques de la Universitat fossen portades a termini. Posteriorment, féu referència a la resta d'institucions presents i disculpà algunes petites falles organitzatives. Cahner féu esment, també, a l'elevat nombre d'alumnes que estava matriculant-se a la UCE i afirmà que «Prada serà sempre un lloc de trobada per als Països Catalans». Les seues paraules foren aplaudides pel públic que omplia el recinte i el president de la UCE donà pas a **Guy Mallet**, el qual definí com «el protagonista, en realitat, d'aquest acte».

Guy Mallet s'acostà aleshores als micròfons i encetà una llarga i esplèndida salutació a totes les autoritats que l'envoltaven, començant «pels bons amics Planes i Canher». Men-

trestant, Mallet havia saludat la majoria dels batles de la comarca del Vallespir presents en la inauguració, «la senyora que representa l'ajuntament de Barcelona» (Maria Aurèlia Capmany acotà gentilment el cap), el batle de Perpinyà, el president dels artesans i comerciants, **Ramon Gual** i la resta de personalitats presents.

DOMÈNEC UMBERT

DOMÈNEC UMBERT

Capmany, dedicada a somriure a les càmares de TV3. Junt amb ells, **Llorenç Planes** i **Joan Becat**. Més tard, la Capmany abandonaria el Liceu portant un xofer: el poeta **Àlex Susanna**, mentre ja hi havia joves usant les pistes de bàsquet.

Amb tot, no destacaven massa els coneguts entre el vi d'honor. **Josep Guia** lluïa una samarreta on podia

DOMÈNEC UMBERT

Les distintes seccions han rebut una afluència d'alumnes desnivellada.

llegir-se el text «The Catalan People in the fight for independence», i **Toni Royo**, d'Acció Cultural del País Valencià a Castelló de la Plana, iniciava ja a peu de taula les primeres discussions. No massa lluny, **Vicent Pitarch** i **Quico Mira** saludaven i eren saludats. **Guillem Rausa**, crític en excèdència de cinema d'EL TEMPS, passejava un poc orgullós les ferides que li havia produït un accident de moto en el braç esquerre, i **Vicenç Villatoro**, en un racó, tastava la beguda sense recordar-se la corbata, però sense jaqueta.

Mercè Ibarz, ama de l'Avui a la Universitat (vestit negre i groc i somriure permanent), **Rafa Vallbona**, senyor de la Catalunya Ràdio-RNC (samarreta verda de Ferrys), **Jordi Tudó** i la resta de periodistes, mentrestant, intentàvem aconseguir alguna declaració, alguna notícia, amb la

qual omplir els espais reservats. A la una ja no quedava ningú allí, i la notícia començava a produir-se en el menjador.

Tradicionalment, Prada ha gaudit, malgrat els esforços de la cuina del Liceu, d'una merescuda fama de mal restaurant. Enguany, però, un punt a apuntar en el marcador de Max Cahner, el menjar, almenys dels primers dies, ha assolit un destacable nivell. De dinar, amanida, peix bullit, formatge i gelat. De sopar, una tassa de brou, truita de xampinyons, arròs, més formatge i bresquilles. La concurrència habitual de Prada respirava satisfeta. «Enguany no passarem fam». Entre els habituals, **Manuel Joan i Arinyó**, que conversava converses indiscretas en el corredor del

menjador, i **Quim Auladell**, que estrenava secció d'historieta gràfica i passejava pel pati després de l'àpat. També ho feia **Miquel Porter-Moix**. **Enric Tàrrega**, a la porta del vestíbul, xerrava i xerrava, i un grup de refugiats polítics, al costat, retrobava vells amics i amistats.

La resta, a anar fent. Els tallers començaren a la vesprada i, també, els debats, amb la participació, en el primer, d'**Aureli Argemí**, **Nadal Batlle**, **Josep Benet**, **Carles Gasòliba** i **Lluís Maria de Puig**. **Toni Santandreu**, el profe de música i cant, amenaçava ja amb els concerts dels alumnes, i s'anunciava l'actuació a la plaça de la Vila de **Maties Mazarico** i el seu grup de música tradicional, que féu ballar, fins i tot, el president de la UCE; la filla d'**Eliseu Climent**, **Laia**, en canvi, no es mogué de sota l'escauari. □